

Bölüm 24

OYUN FORMUNDA AKTİVİTELERLE ZENGİNLEŞTİRİLMİŞ OUTDOOR ETKİNLİKLERE KATILAN GENÇLERİN ATILGANLIK DÜZEYLERİNİN İNCELENMESİ

Kenan SIVRIKAYA¹

1.GİRİŞ

Her insan içindeki çocuğu yaşatmak isteyebilir. Bu anlamda oyun, her yaşta insanın hayatında önemli yeri olan bir aktivitedir. Yetişkin için eğlenmek, dinlenmek, serbest zaman etkinliği gibi anlamlar ifade eden oyun; çocuk için, içinde yaşadığı dünyayı, çevresindeki insanları tanıma ve anlama aracıdır. Oyun içerisinde farkında olmadan bir birey olmanın özelliklerini kavrar ve sosyal bir varlık olarak gelişir.

Oyun, sonucu düşünülmeden, eğlenmek amacıyla yapılan hareketlerdir. Oyun işin karşıtı olarak düşünülmemektedir. Çünkü işte belirli bir sonuç söz konusudur. Piaget'e göre oyun bir uyumdur. Oyunlar, çocukların kendi seçtikleri ya da gruptaki bazı öğrencilerin seçtikleri ve kendilerine göre sağlam kuralları olan eylemlerdir (Yavuzer, 2004, s.176).

Oyun gereksiniminin doğru yöntemlerle karşılanması, çocuğun sosyal bir varlık olarak toplumun bir parçası olma yönündeki gelişim sürecinde, canlılığını her zaman korur ve geliştirir. Yaşam süreci oyun formlarını değiştirmede günlük yaşamın ve yaşam dönemlerinin özelliklerine uygun seçenekleri her zaman değerlendirebilir. Aslında oynanan sadece serbest zaman artışına bağlı olarak değerlendirilen bir aktiviteden çok, bireyin düşünce, inanç ve isteklerini karşısındakilerin haklarını çığnemenen ifade edebilme eğitimidir. Tamamen kendine özgü basit veya karmaşık kurallarla yaşanan bir süreçtir. Bu süreç bireyin atılganlık olarak ifade edilen özelliklerini geliştirme sürecidir.

Atılgan davranışları kazanmak için kendimizi ifade etmek, başkalarına saygı göstermek, toplumsal sorumluluğun bilincinde olmak, dürüst olmak, kişiye ve duruma uygun olduğunu bilmek, bir başlangıç ve kendi atılganlığımızı geliştirme yolunda adımlar atmaya hazır olduğu mesajı vermek için önemli noktalar olabilir.

¹ Dr. Öğr. Üyesi, İstanbul Aydın Üniversitesi, Spor Bilimleri Fakültesi kenansivrikaya@aydin.edu.tr

Outdoor eğitim veya oyun formundaki aktivitelerin, bireyleri olumlu yönde sürekli etkilemesi, farklı uyarınlarla karşılaşabildiği ve çevresinde spor, doğa gibi pozitif uyarınları daha yoğun hissettiği durumlar için atılgınlık özelliklerinin de olumlu olması beklenen sonuçlar arasındadır. Bu bağlamda verilen eğitimin hedefler açısından paralellik gösterdiği düşünülmektedir.

KAYNAKLAR

1. AŐIK, E. (1992), “niversite ğrencilerinin Kendini Açma Davranışlarını Etkileyen Bazı Etmenler”, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
2. BAŐARAN, M.,(1992), “Oyunlarla Spora Hazırlık”, Milli Eğitim Basımevi, İstanbul.
3. BOZKURT, E., (1989). “niversite ğrencilerinin Atılgınlık düzeylerini Etkileyen Sosyo Ekonomik Faktörler”, Yayınlanmamış Yükseklisans Tezi, Samsun: Ondokuz Mayıs Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü.
4. ÇULHA, M. ve DERELİ, A., (1987). “Atılgınlık Eğitimi programı”, Psikoloji Dergisi, V,21:23-25.
5. DÖNMEZER, S. (1994), “Toplumbilim”, Beta Basım Yayım Dağıtım A.Ő., İstanbul.
6. DWAIRY, M. (2004). *Culturally sensitive education: Adapting self-oriented assertiveness training to collective minorities*. Journal of Social Issues, 60, 423-436.
7. ERARSLAN, M. (2015). *niversite Spor Bölümü ğrencilerinin Atılgınlık ve Karar Verme Stilllerinin eşitli Değişkenlere Göre İncelenmesi*. Bartın Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi 4(1): 214 – 223.
8. GÜÇLÜ, M. ve YENTÜRK, J. (2008). *Milli Takım Düzeyindeki Elit Bayan Sporcuların Kişisel ve Sosyal Uyum Düzeyleri İle Bedenlerini Algılama Düzeylerinin Karşılaştırılması*. SPORMETRE Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi, VI (4) 183-192.
9. KARAKÜÇÜK, S., (1997), “Rekreasyon, Boş Zamanları Değerlendirme”, Bađırđan Yayınevi, Ankara.
10. KARAYOL, M. (2013). *Takım Sporları ve Doğa Sporları Yapan Erkek Sporcuların Liderlik zelliklerinin İncelenmesi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. İnönü Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Malatya.
11. LINEBERGER, M. H., & CALHOUN, K. S. (1983). *Assertive behavior in Black and White American undergraduates*. The Journal of Psychology, 113, 139-148.
12. LINEHAN, M. M., & SEIFERT, R. F. (1983). *Sex and contextual differences in the appropriateness of assertive behavior*. Psychology of Women Quarterly, 8, 79-88.
13. MURATLI, S., (1997), “ocuk ve Spor”, Kültür Matbaası Ankara.
14. SAYAR, B., (2007), Sakarya Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü.
15. SELÇUK, Z. (1988), “niversite ğrencilerinin Kendini Açma Davranışları”, Yayınlanmamış Doktora Tezi, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.
16. YAVUZER, H., (2004), “Eğitim ve Gelişim zellikleriyle Okul ağı çocuğu”, Remzi Kitabevi, S.176-179.
17. YÜKSEL, G. (1997), “Sosyal Beceri Eğitiminin niversite ğrencilerinin Sosyal Beceri Düzeylerine Etkisi”, Yayınlanmamış Doktora Tezi, Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara.